

Dat was Simon Korteweg, dit is H III NOS Jazz, MdR. NOS Jazzgeschiedenis, deel 55.

plaat 1 Barney Bigard and his Jazzopators: Clouds in my heart (Bigard, Mills, Ellington) 3/3 - 2:56 - CBS 88140

Nadat cornettist Rex Stewart op 16 december 1936 als eerste een kleine groep uit de Duke Ellington Band had geleid, was klarinettist Barney Bigard drie dagen later de tweede. Ook deze formatie kwam op het merk Variety, een van de twee eigen en nieuwe labels van Ellington-manager Irving Mills. De opnamen van de complete band verschenen op Master, en in de States liep de distributie via Columbia, maar Variety en Master hadden o.a. in Europa geen vertegenwoordiging, zodat de jazzliefhebbers hier die hun platen gewoon in de winkel kochten, wat Ellington en de kleine groepen aangaat ineens droog stonden. Barney Bigard and his Jazzopators namen 19 december 1936 in Hollywood als eerste "Clouds in my heart" op van de klarinettist/leider. In de groep Cootie Williams-trompet, Juan Tizol-ventieltrombone, Harry Carney-baritonsaxofoon, Duke Ellington-piano, Billy Taylor-bas, Sonny Greer-drums. Het tweede stuk in deze session was van Cootie Williams: "Frollic Sam".

idem Idem: Frollic Sam (Cootie Williams) 3/4 - 3:01 - idem

"Frollic Sam". Het derde stuk was een bijzondere première: de allereerste opname van Juan Tizol's zo vermaard geworden "Caravan".

idem Idem: Caravan (Tizol, Ellington, Mills) 3/6 - 3:04 - idem

Dat was de tweede take van "Caravan" waarin de componist, Juan Tizol, zelf een belangrijke rol speelde op ventieltrombone. Als mede-auteurs staan ook Duke Ellington en Irving Mills vermeld, het bekende macht-misbruik, want zeker Mills had er niets mee te maken, Ellington zal hooguit iets aan het vermoedelijk ongeschreven arrangement hebben gedaan. Het vierde en laatste stuk van de Bigard-session was helemaal alleen van Ellington, u hoort de eerste take van "Stompy Jones", met 'false fingering' door Bigard

idem Idem: Stompy Jones (Duke Ellington) en Cootie Williams à la Louis Armstrong. 3/7 - 2:45 - idem

"Stompy Jones", eerste van de twee takes, Barney Bigard and his Jazzopators in Hollywood voor Variety, 19 december 1936. (De Ellington Band was in Hollywood voor films.)

De Jazzopators: Cootie Williams-trompet, Juan Tizol-ventieltrombone, Barney Bigard-klarinet en leider, Harry Carney-baritonsaxofoon, Duke Ellington-piano, Billy Taylor-bas, Sonny Greer-drums.

Terug in New York kwam trompettist Cootie Williams op 8 maart 1937 als derde Duke Ellington-orkestlid aan de beurt als leider van een kleine groep uit het orkest. Ook weer alleen voor de plaat - deze Ellington formaties traden nooit in het orpenbaar op - het waren studio-groepen.

Cootie Williams-trompet, Joe Nanton-trombone, Johnny Hodges-sopraansaxofoon en Harry Carney-baritonsaxofoon. In de ritmesectie Duke Ellington-piano, niet Billy Taylor maar de andere bassist: Hayes Alvis. En Sonny Greer-drums. Het eerste stuk was van de leider/trompettist: Cootie Williams and his Rug Cutters - "Downtown uproar".

plaat 2 Cootie Williams and his Rug Cutters: Downtown uproar (Cootie Williams)
1/6 - 2:51 - CBS 88185

"Downtown uproar", tweede opgenomen stuk bij de eerste session door Cootie Williams and his Rug Cutters. Het derde stuk was een oude bekende, "Diga diga do", ^{door} Dorothy Fields en componist Jimmy McHugh voor de ^{ew. Leslie} ~~Ellington~~ Revue 'Blackbirds of 1928' geschreven en toen al door Ellington opgenomen. In deze nieuwe versie is duidelijk te horen hoe sterk het spel op sopraan-saxofoon van Johnny Hodges beïnvloed is door Sidney Bechet. Dit is de 2e take van "Diga diga do".

idem Idem: Diga diga do (Jimmy McHugh, Dorothy Fields)
1/laatste - 2:48 - idem

Na "Diga diga do" werd een soort feature voor Johnny Hodges en zijn sopraan-saxofoon opgenomen, een ballad van Duke Ellington en Harry Carney: "Blue reverie".

idem Idem: Blue reverie (Ellington, Mills, Carney)
2/2 - 2:54 - idem

U hoorde de tweede take van "Blue reverie" door Cootie Williams and his Rug Cutters, in New York opgenomen voor Variety, 8 maart 1937. Cootie Williams: trompet, Joe Nanton-trombone, Johnny Hodges-sopraan-, en Harry Carney-baritonsaxofoon. Duke Ellington-piano, Hayes Alvis-bas, Sonny Greer-drums. 29 april werd Duke Ellington 38, er zal best een feestje geweest zijn, maar het werk ging in elk geval normaal door. Daarbij de tweede session van Barney Bigard and his Jazzopators, in dezelfde bezetting als de eerste van 19 december '36 die u aan het begin van ~~dit~~ deze aflevering hoorde, met één verandering: cornettist Rex Stewart in plaats van trompettist Cootie Williams. Stewart was in '31 op de plaat bij de band van Fletcher Henderson solist geweest in King Oliver's "Dippermputh Blues" die inmiddels omgedoopt was in "Sugar foot stomp". En daarvan gaan loopt een directe lijn naar het vierde en laatste stuk dat de Jazzopators ~~opnamen~~ opnamen: "Jazz à la carte".

22 20
2 54
2 35
27 45

plaat 3 Barney Bigard and his Jazzopators: Jazz à la carte (Ellington, Bigard,
4/3 - 2:35 - idem. Stewart)

"Jazz à la carte", van Duke Ellington, Barney Bigard en Rex Stewart, een
afleiding van "Sugar foot stomp". Barney Bigard and his Jazzopators, New
York, 29 april 1937, de 38ste verjaardag van Ellington. Rex Stewart-
cornet, Juan Tizol-ventieltrombone, Barney Bigard-klarinet, Harry Carney-
baritonsaxofoon, Duke Ellington-piano, Billy Taylor-bas, Sonny Greer-drums.

Voor het merk Variety in 20 mei '37 was de eerste session voor Johnny
Hodges, maar dit is het slot van deel 55 in de NGS Jazzgeschiedenis, MDR.

plaat 4 Johnny Hodges and his Orchestra: Peckin' (Pollack, James)
1/4 - 3:08 - CBS 88210

0 0 0 0 0